

ferne utilbørligt, der kan tvinge dem til at affaae fra dette Forsæt, og dette er ikke et utilbørligt Indgreb i deres Næring; thi deres Næringsberettigelse bør ikke give dem Berettigelse til at tvinge sig en ubillig Priss.

Nosenoorn: Jeg har tilladt mig at begjære Ordet for, for mit Vedkommende at frasfalde det principale Forslag under Nr. 2. Jeg har, ved at stille det, ikke været ganske opmærksom paa, at det vilde medføre Tilladelse til at indføre andet Brød end af grovt malt Meel, og jeg maa derfor frasfalde det, da jeg troer, at det vilde gjøre et for stort Indgreb i de hidtil bestaaende Næringsforhold. Det subsidiaire Forslag derimod, som findes under Nr. 3, tillader jeg mig at fastholde. Forsaavidt der med Hensyn til Forslaget under Nr. 5, efter hvad der er mig bekendt, er anført som Grund for at sætte „Enhver“ istedetfor „Landboerne,“ den Frygt, at ellers skulde Folk, som boede paa Kjøbstadsjord, være affaarne fra at bage Brød og indføre det i Kjøbstæderne, saa troer jeg, at en saadan Frygt er ganske ubegrundet. Folk, som boe paa Kjøbstadsjord og pleie og faae, ere Landboere; de derimod, som boe inde i Kjøbstæderne, ere underkastede den gjældende Ordning af Næringsdriften indenfor Kjøbstædernes Grund, men Folk, som boe udenfor den egentlige Kjøbstadgrund, ere Landboere, hvilket ogsaa er udtalt i Forordn. af 16de August 1681, som netop benævner dem som Landboere, som pleie og faae, og opstiller dernæst Begrebet „Kjøbstadgrund,“ hvorved ikke forstaaes Kjøbstadsjord; altsaa forekommer det mig, at dette Argument ikke har Noget at betyde. Jeg anseer i det Hele dette Endringsforslag under Nr. 5 for at gaae for vidt; hvor der ligger store Bagerier, der ere beregnede paa Udsørsel alene, hvis Næringsdrift alene gaaer ud derpaa, der vil der altfor meget gribes ind i Bageries bestaaende Næringsrettighed, naar Enhver fik Tilladelse til at indføre Brød i Kjøbstæderne.

Lindberg: Jeg skal blot tillade mig med et Par Ord at anbefale, at der i denne Lov bliver sat bestemt Datum for, hvorlænge den skal gjælde, saa at det bliver udtrykt noget mere bestemt, end Tilfældet er i det foreliggende

Udkast, og, da det viste sig ved 2den Behandling, at det ikke vandt Thingets Bifald, at Tidsfristen blev sat til den 30te September, rimeligviis fordi det blev yttret af en enkelt Rigsdagsmand, at der kunde være Steder i Landet, hvor man til den Tid ikke kunde vente, at den nye Høst vilde have havt Indfyldelse paa Bristerne, saa har jeg tilligemed 14 andre Medlemmer tilladt mig at foreslaae, at der skal sættes „til den 1ste Novb.“ En saadan bestemt Datum vil jo falde Alle i Tankerne, og Ingen vil udsætte sig for at glemme, hvorlænge denne Lov gjælder, men Enhver vil vide, hvornaar den Tidsfrist udløber, hvori der maa indføres Brød fra Landet. Jeg maa ogsaa erklære, at jeg ikke kan være enig med det Forslag, som er stillet under Nr. 5, men maa slutte mig til de udførlige Udtalelser, der ere faldne i den Retning saavel af den ærede Sundenrigsminister som af flere af Thingets Medlemmer.

Müller: Jeg vil blot tillade mig at afgive den Erklæring, at jeg vedblivende vil stemme for og raade og anbefale at stemme for Forslaget under Nr. 2. Der er efter min Mening i Virkeligheden ikke stor Fare for, at der ved en Lov, som kun gjælder for eet Aar, skulde indtræde en fuldkommen Forandring i Næringsforholdene; men det er vigtigt i den Tid at undgaae de virkelig store Bryderier, som kunde fremkomme, naar Udtrykkene ikke ere klare og tydelige. Det maa ogsaa komme i Betragtning, at der gives en heel Klasse af fattige Folk, som ikke kunne spise Rugbrød, naar de istedetfor Middagsmad drikke deres Kaffe, — og, naar man kender noget til Folks Levemaade i Byerne, saa veed man, at Nødvendigheden ofte medfører en saadan Levemaade, og selyfølgelig endnu mere vil medføre den i den nærmeststaaende Fremtid; det kan derfor ikke skade, om disse fattige Folk fik deres Hvedebrød noget billigere, da det er en bekendt Sag, at netop endeel af dette Brød er overordentlig dyrt i Provindserne. Naar man seer hen til dette Forhold, og tillige lægger Mærke til, at det er af stor Vigtighed, at Bagerne ved en saadan Lov faae en Mindelse om, at de vel skulde have en god og passende Indtægt,